

Sygn. akt II Kp 100/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Adriana Skorupska

Protokolant: Ewelina Zachilska

po rozpoznaniu w sprawie o czyny z art. 191 § 1 k.k.

na skutek zażalenia P. S.

w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić zażalenia **P. S.** z dnia 26 lutego 2014r. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D.z dnia 17 lutego 2014r. w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2014r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w D.w sprawie (...) odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie zmuszania do określonego zachowania w okresie od 17 stycznia do 10 lutego 2014r. w B.przez nieustaloną osobę polegającego na wymianie zamków w drzwiach wspólnego mieszkania i nie wpuszczaniu do niego w/w domownika tj. o czyn z art. 191 § 1 k.k. z uwagi na brak znamion czynu zabronionego;

Pokrzywdzony P. S. nie zgadzając się z decyzją Prokuratora zaskarżył zażaleniem z dnia 26 lutego 2014r. przedmiotowe postanowienie wnosząc o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do wyjaśnienia wszystkich okoliczności.

W uzasadnieniu złożonego środka zaskarżenia pokrzywdzony P. S.wskazał, iż nie wyjaśniono wszystkich istotnych okoliczności sprawy poprzez brak przesłuchania osób znających rzeczywisty stan sprawy, naruszenie zasady obiektywizmu poprzez danie wiary wersji D. S..

We wniosku z dnia 13 marca 2014r. Prokurator Rejonowy w D. zwróciła się o nieuwzględnienie zażalenia na postanowienie w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia. W uzasadnieniu wniosku wskazano, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że zachowania będące przedmiotem postępowania nie zawierały znamion ustawowych czynu zabronionego z art. 191 § 1 k.k.

W ocenie Sądu analiza akt sprawy wskazuje jednoznacznie, iż decyzja procesowa podjęta przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w D.w dniu 17 lutego 2014r. o odmowie wszczęcia postępowania jest w pełni zasadna.

Przede wszystkim podnieść należy, że w toku czynności sprawdzających ustalono, że P. S.mieszkał wraz z żoną we wspólnym mieszkaniu na ul. (...)w B.. W dniu 9 kwietnia 2013r. przed Sądem Okręgowym w Ś.zapadł wyrok rozwodowy a w sprawie o sygn. akt (...)Sąd Rejonowy w D. orzekł o eksmisji pokrzywdzonego (wyrok jest nieprawomocny).

W dniu 13 stycznia 2014r. pokrzywdzony sam wyprowadził się z mieszkania i zabrał najpotrzebniejsze rzeczy. W dniu 17 stycznia 2014r. zastał wymienione zamki w drzwiach, a do mieszkania wpuścił go syn. Ponownie udał się do mieszkania w dniu 28 stycznia 2014r. i wówczas również został wpuszczony do mieszkania przez byłą żonę.

Rozpytana była żona pokrzywdzonego potwierdziła fakt, iż wymieniła jeden z zamków w drzwiach z obawy przed awanturami ze strony byłego męża, nie utrudnia mu jednak wejścia do mieszkania, nie zabrania mu przychodzenia po jego rzeczy, ani pozostawania w mieszkaniu.

Z informacji uzyskanych od syna pokrzywdzonego D. S. (1) wynika, że ojciec na początku roku wyprowadził się do swoich rodziców, czasami przychodzi po swoje rzeczy, a matka nie utrudnia mu wejścia. W przeszłości dochodziło do awantur, ojciec znęcał się nad matką, za co dostał wyrok i w obawie przed nim matka zmieniła zamek w drzwiach.

W ocenie Sądu, w toku czynności sprawdzających nie dopuszczono się żadnych błędów konsekwencją, których mogłoby być uchylenie zaskarżonego postanowienia, a zebrany materiał dowodowy nie jest wystarczający dla wszczęcia postępowania przygotowawczego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, nie znajdując podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia i całkowicie podzielając pogląd Prokuratury, Sąd uznał, że zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

(...)

(...)